

Notat



Udlændinge- og Integrationsministeriet

Notat om de indkomne høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, udlændingeloven og lov om Udbetaling Danmark (indførelse af beskæftigelseskrav for ret til uddannelses- og kontanthjælp og forlængelse af opholdskravet samt ophævelse af bestemmelsen om opholdstilladelse på baggrund af arbejdsmarkedstilknytning) (L 239)

1. Indledning

Udlændinge- og Integrationsministeriet (herefter "ministeriet") har ved e-mail af 16. marts 2018 hørt en række myndigheder og organisationer over udkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik, udlændingeloven og lov om Udbetaling Danmark (indførelse af beskæftigelseskrav for ret til uddannelses- og kontanthjælp og forlængelse af opholdskravet samt ophævelse af bestemmelsen om opholdstilladelse på baggrund af arbejdsmarkedstilknytning) med høringsfrist den 10. april 2018, kl. 12. Lovforslaget har endvidere været optaget på høringsportalen.

Følgende myndigheder og organisationer har ved høringsfristens udløb afgivet bemærkninger til lovudkastet:

Ankestyrelsen, Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Flygtningehjælp, Dansk Folkeoplysning Samråd, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Det Regionale Arbejdsmarkedsråd Fyn, Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Færøernes Landsstyre, Institut for Menneskerettigheder, KL, Landsorganisationen i Danmark (LO), Ledernes Hovedorganisation, Odense Kommune, Refugees Welcome, Retspolitisk Forening, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Socialt Udsatte, SOS Racisme.

Følgende myndigheder og organisationer har ikke haft bemærkninger til lovudkastet:

Danske Universiteter, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Regionale Arbejdsmarkedsråd Sydjylland, Flygtningenævnet, Forhandlingsfællesskabets, Færøernes Landsstyre, Københavns Byret, Politiforbundet i Danmark, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Rigsrevisionen, Statsforvaltningen, Rå-

4. maj 2018

Integrationskontor
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsbehandler
Sarah Lambert Oxbøll

Tel. 61 98 33 03
Mail sox@uim.dk

Sags nr. 2018 - 5799
Akt-id 406555

det for Psykisk Sårbare på Arbejdsmarkedet, Sø- og Handelsretten, Udlændingene-
nævnet, Ældre Sagen.

Følgende myndigheder og organisationer har ved høringsfristens udløb ikke afgivet bemærkninger til lovdkastet:

Aarhus Erhverv /International Community, Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Amnesty International, AOF-Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende (ASE), Beskæftigelsesrådet, Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, BDO Kommunernes Revision, Business Danmark, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet, Børne- og Kulturchefforeningen, Børns Vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, CEPOS, CEVEA, Danner, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Skibsmæglerforening, Dansk Byggeri, Danske Akasser, Danske Advokater, Danske Havne, Dansk Erhverv, Danske Regioner, Danske Seniorer, (Ældremobiliseringen), Dansk Folkeoplysnings Forbund, Dansk Industri, Dansk Selskab for Indvandrersundhed, Datatilsynet, De Danske Sprogcentre, Den Danske Dommerforening, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Kooperative Arbejdsgiver og interesseorganisation i Danmark, Det Faglige Hus, Det Centrale Handicapråd, Dignity – Dansk Institut mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Feriekonto, FinansDanmark, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, FOA, FOF's Landsorganisation, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser, Foreningen Nydansker, Forsikring og Pension, Frie Funktionærer, Frivilligrådet, FSR – danske Revisorer, Gartneri-, land- og Skovbrugets Arbejdsgivere, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), HK, Håndværksrådet, HORESTA, IDA, Indvandrermedicinsk klinik, Odense Universitetshospital, Indvandrerådgivningen, Jobrådgivernes Brancheforening, Kirkernes Integrationstjeneste, Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kommuner: Fredensborg Kommune, Fredericia Kommune, Gladsaxe Kommune, Odsherred Kommune, Vejle Kommune, Vesthimmerland Kommune og Viborg Kommune. Kraka, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere (LAP), Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen af Fleks- og Skånejobbere – LAFS, Landsforeningen for førtidspensionister, Liberalt Oplysningsforbund, Lægeforeningen, Lærernes Centralorganisation, FORA - Netværk for oplysning, Oplysningsforbundenes Fællesråd, Pension Danmark, Plums Fond for fred, økologi og bæredygtighed (Tidl. Fredsfonden), Praktiserende Lægers Organisation, Producentforeningen – The Danish Producers Association, PRO-Vest, PRO-SA – Forbundet af It-professionelle, Red Barnet, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Røde Kors, Samtlige byretter (med undtagelse af Københavns Byret), Sundhedskartellet, Udbetaling Danmark, Uddannelsesforbundet, UNHCR Regional Representation for Northern Europe, Work-live-stay southern denmark, Ægteskab uden Grænser, 3F.

I det følgende gengives hovedindholdet af de modtagne høringsvar samt Udlændinge- og Integrationsministeriets bemærkninger hertil. For en fuldstændig gennemgang af samtlige indsendte synspunkter henvises til de vedlagte høringsvar.

2. Bemærkninger til udkastet til lovforslag

2.1. Generelle bemærkninger

En række organisationer fremkommer med kritik af, at regeringen indførte integrationsydelsen i 2015 og udvidede personkredsen for modtagelse af integrationsydelse i 2016, herunder, at regeringens indførelse af integrationsydelsen næppe var i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser og næppe opfylder den grundlovsikrede ret til et forsørgelsesniveau, som dækker et minimumsbudget efter danske standarder. I forlængelse heraf opfatter organisationerne den nu foreslåede forlængelse af opholdsperioden fra 7 år til 9 år for ret til kontanthjælp og indførelsen af beskæftigelseskravet som en yderligere forværrelse af integrationsydelsesmodtagernes sociale situation. Endvidere efterlyses en nærmere argumentation for, hvorfor regeringen har lagt sig fast på en forøgelse af opholdskravet på netop 2 år og et beskæftigelseskrav på 2 år og 6 måneder.

Såvel *Institut for Menneskerettigheder* som *Retspolitisk Forening* efterlyser evalueringer af tidligere stramninger, før der foreslås nye, herunder en evaluering af det beskæftigelseskrav, der blev indført i 2007 i forhold til introduktionsydelse og starthjælp.

En række af organisationerne er overordnet ikke enig med regeringen i, at nedsatte ydelser og strammere betingelser for at modtage uddannelses- eller kontanthjælp har indflydelse for målgruppens incitament til at arbejde. Det overordnede synspunkt er, at integrationsydelsen indebærer øget fattigdom i højere grad end at den bevirker, at udlændinge opnår øget arbejdsmarkedsdeltagelse, samt at en sådan udvikling vil være skadelig for integrationen, fordi udlændingene har færre muligheder og mindre overskud til at søge beskæftigelse, en udvikling der især går ud over børnene.

DA og *Lederne* bakker i det hele op om lovforslaget.

Ministeriet skal til kritikken af forholdet til grundloven og Danmarks internationale forpligtelser henviser til lovbemærkningerne i lov nr. 1000 af 30. august 2015, pkt. 2.8. (L 2), om forholdet til grundlovens § 75, stk. 2, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og andre konventioner og lovbemærkningerne til lov nr. 300 af 22. marts 2016, pkt. 4 om forholdet til grundloven og Danmarks internationale forpligtelser.

Regeringen ønskede med indførelsen af kravet om ophold i mindst 7 år ud af de seneste 8 år for at opnå ret til uddannelses- eller kontanthjælp at gøre det mindre attraktivt at søge asyl i Danmark. Samtidig ønskede regeringen at give nytilkomne flygtninge og udlændinge et større incitament til at arbejde og blive integreret i

det danske samfund. For regeringen er det en selvfølge, at en ydelsesreduktion vil øge målgruppens tilskyndelse til at søge mod selvforsørgelse frem for at forblive på offentlig forsørgelse.

Udviklingen peger på, at det er blevet mindre attraktivt at søge asyl i Danmark i den forstand, at Danmark i 2017 fik det laveste antal asylansøgere i 9 år, nemlig knap 3.500. Ligesom der i forhold til antallet af asylansøgere er andre variable, der har påvirket antallet, er dette også tilfældet i forhold til beskæftigelsen. Ikke desto mindre må ydelsesnedsættelsen tillægges betydelig vægt i forhold til den tilnærmelsesvis fordobling af lønmodtagerbeskæftigelsen for flygtninge og familie-sammenførte til flygtninge, der er sket fra 4. kvartal 2015, hvor andelen var 20 pct., til 38 pct. i 4. kvartal 2017.

Hvad angår forslaget om at evaluere det tidligere beskæftigelseskrav, før der stilles forslag om genindførelse, kan ministeriet oplyse, at det beskæftigelseskrav, der blev indført i 2007, omfattede personer, der er indrejst i Danmark efter den 1. juli 2006 og ikke nåede at få virkning, da det blev afskaffet pr. 31. december 2011. Regeringen ønsker med indførelsen af et beskæftigelseskrav at sende et klart signal om, at forudsætningen for at opnå adgang til uddannelses- eller kontanthjælp er, at man har bidraget aktivt til det danske samfund og derigennem tilskynde til at få en mere fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

2.2. Strammere opholdskrav på 9 ud af 10 år for uddannelses- eller kontanthjælp (§ 11, stk. 3 i lov om aktiv socialpolitik)

FTF, LO, Rådet for Socialt Udsatte, Refugees Welcome, SOS mod Racisme, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Folkeoplysnings Samråd, Rådet for Etniske Minoriteter, Institut for Menneskerettigheder, Retspolitisk Forening og Røde Kors udtaler sig imod at udvide opholdskravet til 9 ud af de seneste 10 år for at opnå ret til uddannelses- eller kontanthjælp.

Danmarks Vejlederforening (DVF) påpeger med baggrund i vejledningspraksis, at en del udlændinge gerne vil (op-)kvalificeres ved at tage uddannelse for at blive i stand til at bestride jobs, der kræver bestemte kvalifikationer, og som kan give en god løn – og dermed opnår staten en god skattebetaling. DVF er på den baggrund bekymret for, at man med nærværende lovændring kommer til at straffe dem, der i kraft af mere uddannelse ønsker at yde noget – både for deres egen og for samfundets skyld. Man risikerer at fastholde dem unødvendigt i ufaglærte job.

LO finder ikke, at der er grund til at stramme opholdskravet, idet det kan få unge til at fravælge arbejde, uddannelse eller rejser uden for EU/EØS-landene af frygt for, at de, hvis de får brug for hjælp til forsørgelse, må nøjes med integrationsydelse frem for uddannelseshjælp eller kontanthjælp.

For dem, som er under behandling på grund af helbredsproblemer, betyder den nedsatte ydelse ifølge *Dansk Socialrådgiverforening*, at de samtidig med, at de arbejder på at få det bedre, skal kæmpe med en meget dårlig økonomi. Det er

efter foreningens opfattelse ikke befordrende for at få det bedre og komme i arbejde.

Ministeriet skal i forhold til Dansk Vejlederforenings bemærkninger bemærke, at strammere betingelser for at modtage kontanthjælp vurderes at styrke incitamentet til at tage en uddannelse, hvad enten der er tale om en faglig uddannelse eller en uddannelse på SU. De nuværende satser for integrationsydelsen tager – ligesom niveauet for uddannelseshjælp - udgangspunkt i niveauet for SU.

For så vidt angår bemærkningerne om, at de nye regler vil indebære, at færre unge vil rejse ud med henblik på at arbejde eller uddanne sig uden for EU/EØS, bemærkes, at niveauet for en eventuel fremtidig offentlig forsørgelse næppe kan antages at indgå i unges overvejelser på beslutningstidspunktet.

2.3. Indførelse af krav om fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år for at blive berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp (lovforslagets § 11, stk. 6)

FTF, LO, Rådet for Socialt Udsatte, Refugees Welcome, SOS mod Racisme, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Folkeoplysnings Samråd, Rådet for Etniske Minoriteter, Institut for Menneskerettigheder, Retspolitisk Forening, Røde Kors og Socialchefforeningen udtaler sig imod indførelsen af et beskæftigelseskrav på 2 år og 6 måneder.

LO begrundet modstanden med, at kontanthjælp er velfærdssamfundets underste sikkerhedsnet. *LO* afviser parallellerne til dagpengesystemets genoptjeningskrav med den begrundelse, at kontanthjælpsmodtagere/ integrationsydelsesmodtagere sjældent kan sammenlignes med arbejdsmarkedsparete forsikrede ledige, hvorfor der ikke bør være et beskæftigelseskrav i kontanthjælpssystemet.

Ifølge *Røde Kors* er det hverken manglende økonomiske incitamenter eller manglende personlig motivation, der er årsagen til, at alle flygtninge og indvandrere ikke umiddelbart opnår beskæftigelse på det danske arbejdsmarked. Der derimod personlige omstændigheder såsom traumer. Dermed frygter *Røde Kors*, at et beskæftigelseskrav vil gå ud over den samme gruppe af særligt sårbare flygtninge, som har svært ved at træde ind på det danske arbejdsmarked, og for hvem 2 år og 6 måneders fuldtidsbeskæftigelse er ganske meget. Dette gælder især gruppen af traumatiserede flygtninge.

Røde Kors forudser på den baggrund, at en gruppe borgere i en særlig sårbar og svær økonomisk situation vil blive fastholdt i en lang årrække med økonomiske og sociale afsavn til følge. Langtidsvirkningerne for gruppen på den lave ydelse er en række materielle afsavn såsom sund mad og tøj, der passer til årstiden.

Odense Kommune og Lederne bemærker det uheldige i overgangsbestemmelsen, hvorefter en ydelsesmodtager, der ikke modtager hjælp i en periode og derefter

kommer tilbage og søger om hjælp, ved genansøgningen skal opfylde beskæftigelseskravet.

Odense Kommune er bekymret for, at det kan spænde ben for intentionen om at få borgerne i job og selvforsørgelse. Disse borgere vil kunne opleve, at det bedre kan betale sig at forblive på kontanthjælp end at blive selvforsørgende for en begrænset periode.

Socialchefforeningen påpeger, at beskæftigelseskravet bryder med princippet om et sikkerhedsnet for alle, og at loven kommer til at indeholde to beskæftigelseskrav, dvs. det nugældende 225-timers krav og det kommende beskæftigelseskrav.

Dansk Flygtningehjælp mener ikke, at omtalen af modtagere af integrationsydelse er konstruktiv i forhold til at motivere dem til at gøre en øget indsats, ligesom organisationen ikke mener det bidrager positivt i forhold til at fremhæve gruppen som en potentiel arbejdskraft for arbejdsgivere, der ønsker at rekruttere nye medarbejdere. Dansk Flygtningehjælp argumenterer for, at ydelsen for ikke-jobparate bør have en anden størrelse end for jobparate.

Refugees Welcome oplyser, at der er frustration blandt de herboende flygtninge over at "beskæftigelse" defineres på forskellige måder, alt efter hvad man ønsker at opnå: kontanthjælp, familiesammenføring, permanent ophold eller statsborgerskab. Foreningen anbefaler en ensretning på området.

Institut for Menneskerettigheder gør opmærksom på, at der ifølge bemærkningerne til lovforslaget (f.eks. s. 34) for barslende alene medregnes løntimer til opgørelse af beskæftigelse, hvis arbejdsgiveren udbetaler løn. Dette kan efter Institut for Menneskerettigheders opfattelse være i strid med ligebehandlingsloven, at der kun medregnes de perioder af barslen i opgørelsen af beskæftigelseskravet, hvor arbejdsgiveren udbetaler løn.

Ministeriet skal hertil bemærke, at det nuværende opholdskrav bevirker, at integrationsydelsesmodtagere over tid vil kunne overgå fra integrationsydelse til kontanthjælp. Målet med at indføre et beskæftigelseskrav er blandt andet, at man skal have bidraget til det danske samfund for at få adgang til at modtage uddannelses- eller kontanthjælp.

Efter ministeriets opfattelse vil kravet dermed også styrke incitamentet til at komme i arbejde og understøtte en hurtigere overgang til job. I forhold til de udfordringer, grupper af ydelsesmodtagere har i forhold til at opnå beskæftigelse, understøttes incitamenterne i ydelsessystemet også af en aktiv integrations- og beskæftigelsespolitik med fokus på hjælp til at komme i ordinær beskæftigelse. Regeringen lægger samtidig vægt på, at ydelsessystemet indrettes sådan, at det altid kan betale sig at arbejde, og at det ikke må indebære en økonomisk straf i form af en ydelsesnedgang hvis man overgår fra at være ikke-jobparat til jobparat modtager af integrationsydelse.

Hvad angår overgangsreglen fremgår det af "Aftale om lavere skat på arbejdsindkomst og større fradrag for pensionsindbetalinger", der ligger til grund for nærværende lovændring, at beskæftigelseskravet ikke skal gælde for personer, der allerede modtager kontanthjælp pr. 1. januar 2019. Det fremgår ligeledes, at ophører borgeren med kontanthjælp og genansøger uden at opfylde beskæftigelseskravet, vil den pågældende ikke have ret til uddannelses- eller kontanthjælp.

For så vidt angår bemærkningerne om barsel fra Institut for Menneskerettigheder, er det præciseret, at hele den periode, der afholdes barsel, medregnes i opgørelsen af beskæftigelseskravet, dvs. også hvis den barslende i et beskæftigelsesforhold modtager barselsdagpenge fra kommunen.

2.4. Ophævelse af udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 11, om fortsat ophold i Danmark på baggrund af arbejdsmarkedstilknytning for visse udlændinge, der har fået inddraget eller nægtet forlænget deres opholdstilladelse

Danmarks Vejlederforening henleder opmærksomheden på, at formålet med bestemmelsen bl.a. er at tilgodese erhvervslivets behov for at kunne fastholde udenlandsk arbejdskraft, og DVF anerkender ønsket om, at loven skal være gavnlig for samfundet, men opfatter det som en opgave for arbejdspladserne at arbejde for fastholdelse gennem gode ansættelsesforhold.

LO kan ikke støtte ophævelsen af § 9 a stk. 2, nr. 11 i udlændingeloven. LO finder, at der fortsat skal være mulighed for, at udlændinge, der har fået nægtet forlængelse eller inddraget deres opholdstilladelse, skal kunne opnå opholdstilladelse efter denne paragraf, hvis de opfylder betingelserne om arbejdsmarkedstilknytning dvs. ansættelse hos den samme arbejdsgiver uafbrudt i mindst 2 år. LO anfører i den forbindelse, at bestemmelsen omfatter udlændinge, som har opholdt sig i landet i mindst 2 år, og at udlændingene som udgangspunkt vil have etableret et privatliv her i landet, ligesom de vil kunne have et familieliv. LO mener derfor, at § 9 a, stk. 2, nr. 11, i udlændingeloven i stedet for ophævelse bør udformes således, at arbejdsmarkedstilknytningen også er gældende for de nævnte med beskyttelsesstatus.

Refugees Welcome finder, at der fortsat bør være lempeligere adgang til at beholde sin opholdstilladelse i Danmark på baggrund af arbejdsmarkedstilknytning. *Refugees Welcome* anfører i den forbindelse, at hvis man er kommet hertil som flygtning eller har fået humanitært ophold, tilhører man en udsat gruppe med et mindre netværk uden nødvendigvis de høje kvalifikationer, som kræves for at opnå et almindeligt arbejdsvisum efter de gældende regler, og at en arbejdsmarkedstilknytning på 2 år viser, at man har gjort en indsats for at blive selvforsørgende og en aktiv del af samfundet, sådan som regeringen opfordrer til. *Refugees Welcome* henviser endvidere til arbejdsgivernes aspekt, som beskrevet i artiklen fra Information 6. marts 2018, hvor modtageren af Thisted Kommunes integrationsplan 2017 udtaler, at han fremover ikke vil ansætte flygtninge i sin virksomhed Famm Seafoods, som ministeren selv har besøgt, selvom han har gode erfaringer med både somaliere, etiopiere, eritreere og syrere, så længe flygtningene kun har

2 års opholdstilladelse og kan miste den når som helst, da det er for usikkert at satse på at oplære dem.

Refugees Welcome finder derfor, at det fremsatte forslag vil forringe flygtninges chance for at komme ind på arbejdsmarkedet, og at det vil forringe danske virksomheders muligheder for at rekruttere medarbejdere – især på områder som fiskeindustrien, hvor det er svært at skaffe dansk arbejdskraft, hvorfor *Refugees Welcome* mener, at denne del af lovforslaget går direkte imod regeringens eget mål om at gøre flere flygtninge uafhængige af offentlige ydelser.

SOS Racisme anfører, at både regeringen og dansk industri taler om manglende arbejdskraft på en række områder, hvorfor det virker helt grotesk at regeringen vil udvise flygtninge efter § 7,3 som har fast eller næsten fast arbejde.

Dansk Flygtningehjælp finder det beklageligt, at udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 11, om arbejdsmarkedstilknytning foreslås ophævet. *Dansk Flygtningehjælp* henviser i den forbindelse til, at bestemmelsen i § 9 a, stk. 2, nr. 11, kan varetage hensynet til et mindre antal flygtninge, der har fået inddraget deres opholdstilladelse og samtidig tilgodese erhvervslivets behov for at fastholde udenlandsk arbejdskraft.

Dansk Flygtningehjælp understreger, at det naturligvis er korrekt at sikre, at dansk lov er i fuld overensstemmelse med diskriminationsforbuddet i den Europæiske Menneskerettighedskonvention men foreslår, at dette sikres ved at udvide anvendelsesområdet for udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 11, til også at gælde bl.a. flygtninge, der har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, og personer, der har haft humanitær opholdstilladelse, og som har fået opholdstilladelsen nægtet forlænget. Endelige peger *Dansk Flygtningehjælp* på, at bestemmelsen må antages at kunne tilskynde flygtninge og andre udlændinge til at få en fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Rådet for Etniske Minoriteter stiller sig uforstående overfor, hvorfor reglerne ikke ændres således, at personer med midlertidig humanitær opholdstilladelse eller midlertidig beskyttelsesstatus også kan få opholdstilladelse på baggrund af arbejdsmarkedstilknytning, og derved undgå forskelsbehandling.

Institut for Menneskerettigheder noterer sig ministeriets gennemgang af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14 om forbud mod diskrimination i sammenhæng med artikel 8 om retten til privat- og familieliv. Instituttet anfører at ved at ophæve bestemmelsen, og dermed ophæve alle de omfattede udlændinges adgang til en ny opholdstilladelse på baggrund af arbejdsmarkedstilknytning, undgår man med lovudkastet en fortsat ulovlig forskelsbehandling, men at den nærmere baggrund for den valgte løsning med helt at ophæve adgangen til denne type opholdstilladelse fremfor at give personer med opholdsstatus efter § 7, stk. 3, og § 9 b adgang til at søge i samme situationer som de øvrige, ikke fremgår.

Foreningen af Udlænderadvokater (FAU) finder, at en ophævelse af bestemmelsen vil være et stort skridt tilbage for integrationen og at den dermed er særdeles uhensigtsmæssig. FAU anfører, at det er uhensigtsmæssigt at ophæve en lovbestemmelse, som giver asylansøgere og andre udlændinge incitament til at finde arbejde, blive selvforsynende og velintegrerede i det danske samfund. FAU finder ikke, at der er tale om en "kattalem", som der lukkes for, da bestemmelsen er meget sjældent anvendt, idet det i forvejen er svært for udlændinge at opfylde betingelserne i bestemmelsens nuværende form. FAU peger endvidere på, at det ikke længere vil være muligt for dem, der vil Danmark og vil bidrage til det danske fællesskab, hverken på kort eller langt sigt, at opnå en sådan tilknytning til Danmark, hvorved de med overvejende sandsynlighed vil kunne blive boende, også selv om de ikke længere har brug for beskyttelse efter udlændingelovens § 7.

Røde Kors undres over ophævelsen af bestemmelsen om mulighed for opholdstilladelse grundet arbejdsmarkedstilknytning og finder ophævelsen modstridende med de intentioner, der er fremsat andetsteds i lovforslaget. Røde Kors peger i den forbindelse på, at gruppen af flygtninge, der opnår arbejdsmarkedstilknytning efter bestemmelserne i § 9 a, stk. 2, nr. 11, netop har efterlevet de krav regeringen stiller om beskæftigelse og arbejdsmarkedstilknytning, og at der med lovændringen dermed fjernes et incitament til at øge beskæftigelsen for en gruppe af borgere, da deres udsigter til at ændre opholdsgrundlag ændres.

Ministeriet skal hertil bemærke, at regeringens udgangspunkt er, at flygtninge skal arbejde og forsørge sig selv, mens de er i Danmark. Regeringen finder, at mange arbejdsgivere yder en stor anerkendelsesværdig indsats for at flygtninge kan komme på arbejdsmarkedet og bidrage til Danmark, men det ændrer ikke ved, at når forholdene i flygtningenes hjemland tillader det, skal de rejse hjem og hjælpe med at genopbygge deres land.

Bestemmelsen om arbejdsmarkedstilknytning giver en gruppe af udlændinge en betydeligt lempeligere adgang til forlænget ophold i medfør af arbejde, end de udlændinge, der kommer via ordningerne for arbejdskraftindvandring, da selv et ufaglært job til en meget lav løn via reglen kan give adgang til fortsat ophold og arbejde i Danmark for flygtninge, der får inddraget deres opholdstilladelse.

Regeringen ønsker ikke regler, der sikrer adgang for til at blive i Danmark uden om de almindelige erhvervsordninger, der giver adgang til det danske arbejdsmarked herunder beløbsordningen, positivlisten mv. Udlændinge, der kommer for at arbejde, skal komme via erhvervsordningerne, og regeringen vil gerne være med til at sikre, at disse er smidige og ubureaukratiske for virksomheder og arbejdstagere.

Foreningen af Udlænderadvokater (FAU) anfører, at de få udlændinge, der rent faktisk har opnået opholdstilladelse på baggrund af bestemmelsen om arbejdsmarkedstilknytning, er i risiko for ikke at kunne få deres opholdstilladelser forlænget, hvis bestemmelsen ophæves, og at en ophævelse således i FAU's øjne vil ramme uforholdsmæssigt hårdt – og en helt forkert målgruppe.

Ministeriet skal hertil bemærke, at ophævelsen af bestemmelsen om arbejdsmarkedstilknytning ikke finder anvendelse for udlændinge, der inden 1. juli 2018, har indgivet ansøgning om opholdstilladelse eller forlængelse af opholdstilladelse. For disse udlændinge vil de hidtil gældende regler finde anvendelse. Ansøgninger om opholdstilladelse og forlængelse af opholdstilladelse, der er indgivet inden den 1. juli 2018, skal hermed behandles efter de hidtil gældende regler. Tilsvarende skal udlændinge, der den 1. juli 2018 allerede har opholdstilladelse efter bestemmelsen, og som efter lovens ikrafttræden søger forlængelse af denne opholdstilladelse have ansøgningen behandlet efter de hidtil gældende regler. Det er en forudsætning for at få forlænget opholdstilladelsen, at udlændingen er ansat hos den samme arbejdsgiver eller driver den samme virksomhed.

Der henvises til lovforslagets § 4, stk. 6.

2.5. Andre bemærkninger

Odense Kommune bemærker, at lovforslaget ikke harmonerer med regeringens intentioner om regelforenkling. *Odense Kommune og KL* oplyser, at de finder ydelsessystemet ganske kompliceret i forvejen, hvilket indebærer, at selv dygtige og erfarne medarbejdere knapt kan finde rundt i reglerne. *Socialchefforeningen* omtaler dette aspekt i forbindelse med behandlingen af ansøgninger fra personer, som har været selvstændig erhvervsdrivende.

KL opfordrer til, at regeringen tager initiativ til at nedsætte en arbejds-/ekspertgruppe med kommunal deltagelse, der får til opgave at komme med forslag til et nyt sammenhængende ydelsessystem (ikke omfattende dagpenge), som via klare incitament og markant forenkling sikrer, at alle har incitament til at arbejde eller uddanne sig.

Regeringen vil i forlængelse af Sammenhængsreformen, som forventes lanceret i 2018, igangsæt en række initiativer med henblik på at afbureaukratisere den offentlige sektor.